

bliver gennemført, skulle benævnes Postekspeditioner. Det vil dog være nødvendigt, at en Del af de største af de nuværende Postekspeditioner omdannes til Postkontorer (hvorum henvises til Finanslovsforslaget for 1908—09 § 6 II. Udgiftskonto A. 1. a.), saaledes at andre nærliggende Postekspeditioner med tilhørende Distrikter kunne underlægges disse nye Postkontorer, dels fordi Lokaldistrikternes Grænse ellers vilde blive for tilfældig, dels fordi visse af de nuværende Postkontorer i modsat Fald vilde faa udvidet deres Distrikt saa betydeligt, at Forretningsomraadet i Forhold til det forhaandenværende Personale vilde blive for stort, ligesom ogsaa Portointtægterne maaske ellers kunde blive for meget formindskede.

Den her foreslaaede Ordning vil være i Publikums Interesse og tillige af stor Betydning for Administrationen, idet man overalt vil faa en faguddannet Postmester som Leder af den lokale Virksomhed og som Tilsynsførende i Distriktet. Den nuværende Ordning, hvorefter Postekspeditionerne bestyres selvstændigt af Stationsforstanderne, er i administrativ Henseende lidet heldig, bl. a. fordi Jernbaneforretningerne beslaglægge Stationsforstandernes Tid i for høj Grad til, at det kan forlanges, at de skulde kunne varetage Postvæsenets Interesser paa fuldt ud fyldestgørende Maade, hvortil ogsaa kommer, at Stationsforstanderne ret naturligt i mange Tilfælde savne den fornødne postale Indsigt. — Den ovenfor omtalte Udvidelse af Jernbanebrevsamlingsstedernes Forretningsomraade, der fordrer et virksomt Tilsyn med Bogføringen og Regnskabsvæsenet, samt Hensynet til Landpostvæsenets hele Ordning taler derhos ligeledes for, at Jernbanepostekspeditionernes Stilling som selvstændigt administrerende Postembedsmænd bør ophøre. Man skal i denne Forbindelse oplyse, at der for Tiden under Jernbanepostekspeditionerne sorterer 51 kørende Landposter, 1 Baadpost og ca. 800 gaaende Landpostbude, saaledes at altsaa omtrent $\frac{1}{4}$ af hele Landpostdistriktet er underlagt de ikke-faguddannede Jernbanepostekspeditører.

ad 5. Da Brevkort i Henhold til Lov Nr. 176 af 2. August d. A. kunne afgaa helt ufrigjorte, er det anset for rigtigst, at der i Postloven optages en udtrykkelig Bestemmelse om, at helt ufrigjorte Brevkort ere underkastede en Porto af 10 Øre o: det dobbelte af Porto for et forud frigjort Brevkort.

ad 6. Medens Taksten for et anbefalet Brev, for hvilket Postvæsenet kun har et Erstatningsansvar af 20 Kr., udgør 25

Øre, og medens Porto for en Postanvisning paa Beløb fra 100 til 200 Kr. ligeledes andrager 25 Øre, udgør Taksten for et Pengebrev med angiven Værdi af indtil 200 Kr., for hvilket Postvæsenet er erstatningspligtigt for et Beløb af indtil 200 Kr., ikkun 20 Øre, nemlig Porto 10 Øre og Forsikringsgebyr 10 Øre. Denne Anomali bør formentlig fjernes, og det foreslaas derfor at fastsætte Værdigebyret til 15 Øre, men samtidig at forhøje Værdiangivelsens Maksimum fra 200 til 1,000 Kr. Forsikringsgebyret for Beløb over 200 Kr. og indtil 1,000 Kr. er allerede nu i Postanordningen fastsat til 15 Øre, saa at der med Hensyn hertil ingen reel Forandring finder Sted. — Gennemførelsen af dette Forslag antages at ville medføre en Merindtægt for Statskassen af ca. 65,000 Kr. aarlig.

ad 7. Den nugældende Portosats, 15 Øre, for Pakker af Vægt indtil 2 Pd. er næppe tilstrækkelig høj til at kunne dække de med saadanne Pakkers Besørgelse forbundne Udgifter. — Man har derfor ment at burde foreslaa, at denne Portosats bortfalder, saaledes at der for Pakker af Vægt indtil 10 Pd. istedetfor de nugældende 3 Portosatser kun fastsættes 2 Satser, nemlig for Pakker af Vægt indtil 5 Pd.: 20 Øre og for Pakker af Vægt over 5, men ikke over 10 Pd.: 30 Øre. Med Hensyn hertil skal man endnu bemærke, at der i den internationale Postpakkeudveksling kun gælder én Takst for Postpakker af Vægt indtil 10 Pd., hvad der f. Eks. ogsaa er Tilfældet i den indre tyske Posttjeneste, samt at der, medens Pakker her i Landet blive udbragte til Adressaterne uden yderligere Betaling, i andre Lande opkræves et særligt Gebyr for Pakkers Udbringning til Adressaterne. Man vil derhos ved den foreslaaede Ordning bringe bedre Overensstemmelse til Veje med Taksten for Statsbanernes Frimærkepakker, hvilken udgør 25 Øre. — Dette Forslags Gennemførelse vil antagelig medføre en Merindtægt af ca. 80,000 Kr. aarlig.

ad 8.—9. og 11. Det maa sikkert erkendes, at det vil være meget ønskeligt, at der er Adgang for Publikum til at kunne faa Pakker, som det paa Grund af Indholdets Beskaffenhed maatte have væsentlig Interesse at faa befordret særlig hurtigt (f. Eks. Pakker indeholdende levende Dyr, Fødemidler, Grøntsager, Blomster, Medicin o.s.v.), besørgede saa hurtigt, som de forhaandenværende Befordringsmidler overhovedet tillade det, i hvilken Henseende man skal anføre, at Statsbanerne i Erkendelse af, at en saadan Trang til en sær-